

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 7C/20/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319201746
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Červenáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2020:4319201746.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v spore žalobkyne: T. B. Z., XX.X.XXXX, C. F. XXXX/X, L., zastúpená JUDr. Janou Ondrášikovou, advokátkou so sídlom Bernolákova 12, Levice, IČO: 51738597, proti žalovanému: T. M. Z., X.X.XXXX, C. F. XXXX/X, L., zastúpený JUDr. Jozef Vančo, advokát, so sídlom M. R. Štefánika 60/A, 036 01 Martin, o zákaz vstupu do bytu a vylúčenie z užívacieho práva spoločnej nehnuteľnosti, takto

rozhodol:

I. Súd vylučuje žalovaného z užívania bytu č. XX na X. poschodí, vchod X nachádzajúceho sa v bytovom dome sup. č. XXXX na R. C. O.. Č.. XXX/XX a podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu pozemku R. C. O.. Č.. XXX/XX o výmere XXX m² vo veľkosti XXXX/XXXXXX, ktorý je evidovaný Okresným úradom Levice, katastrálnym odborom, okres L., U. L., C.. Ú.. L., na liste vlastníctva číslo XXXX a to až do vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov k predmetnej nehnuteľnosti.

II. Žalobkyni sa priznáva nárok na náhradu trov konania vo výške 100%, ktorú je povinný zaplatiť žalobkyni žalovaný.

III. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa v podanej žalobe žiadala, aby súd žalovanému zakázal vstupovať do bytu a vylúčil žalovaného z užívania bytu č. XX na X. poschodí, vchod X nachádzajúceho sa v bytovom dome sup. č. XXXX na R. C. O.. Č.. XXX/XX a podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu pozemku C KN par. č. XXX/XX o výmere XXX M.X vo veľkosti XXXX/XXXXXX, ktorý je evidovaný Okresným úradom L., C. U., U. L., U. L., C.. Ú.J.. L., na liste vlastníctva číslo XXXX, a to až do vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov k predmetnej nehnuteľnosti. V písomnej žalobe uviedla, že účastníci konania predmetnú nehnuteľnosť vlastní v bezpodielovom spoluvlastníctve v pomere X/X k celku. Ďalej uviedla, že žalovaný bol odsúdený pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1,2 písm. b/ Tr. zákona rozsudkom Okresného súdu Levice č. XT/XX/XXXX zo dňa 30.4.2018. Žalovaný bol stíhaný väzobne a odsúdený na výkon trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov a súčasne mu bolo uložené ochranné ambulantné protialkoholické liečenie. Žalovaný bol odsúdený pre skutky zo dňa 13.1.2018, kedy začal rozbíjať veci a hračky v byte, načo žalobkyňa z bytu ušla a on ju začal po sídlisku naháňať a nepričtetne sa smial. Žalobkyňa pred ním zo strachu utekala, lebo mala obavy, že jej ublíži. Následne keď si prišla dňa XX.X.XXXX U. X:XX l. do bytu po veci jej povedal, aby z bytu vypadla, chytil ju oboma rukami pod krk tak, že ju nadvihol a na zemi stála len špičkami prstov a keď začala lapať po vzduchu, ju pustil. Z výkonu trestu bol prepustený v septembri 2018, pričom žalobkyňa nebola o prepustení nikým upovedomená. Po prepustení z výkonu trestu sa dňa 15.9.2018 vrátil do spoločnej domácnosti (priviezol ho otec), kedy

po dvoch dňoch spoločného bývania žalobkyňa s deťmi, pre agresívne konanie žalovaného opustili spoločnú domácnosť.

2. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že neodkladným opatrením Okresný súd Levice pod č.k. 9C/50/2018-36 zo dňa 18.10.2018 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 9Co/20/2019-81 zo dňa 31.1.2019 uložil žalovanému, aby nevstupoval do spoločného bytu a zákaz priblížiť sa žalobkyni na vzdialenosť menej ako 10m. Neodkladné opatrenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.02.2019. Súčasne súd uložil žalobkyni podať v lehote 90 dní od právoplatnosti uznesenia žalobu o zákaz vstupovania do obydlija. Podľa vyjadrenia žalobkyne, žalovaný podmienky neodkladného opatrenia dodržiava. Žalovaná sa s deťmi vrátila do spoločného bytu po doručení neodkladného opatrenia a byt dosiaľ užívajú. Náklady na bývanie v byte uhrádza výlučne žalobkyňa. Pred nariadením neodkladného opatrenia žalobkyňa podala dňa 12.9.2018 na tunajší súd návrh na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov na čas po rozvode k mal. deťom: P., G.. XX.X.XXXX Q. M., G.. XX.XX.XXXX; konanie je vedené pod sp. zn. XXP/XXX/XXXX a nie je právoplatne skončené, nakoľko otec detí žiada o striedavú starostlivosť a vo veci sa dopĺňa dokazovanie. Na základe neodkladného opatrenia vydaného tunajším súdom pod č. k. XP/XXX/XXXX-XX J. dňa 6.12.2018 súd obe mal. deti zveril do osobnej starostlivosti matky a otec je zaviazaný platiť na obe deti výživné v nevyhnutnej miere 70 eur mesačne, (na mal. P. XX N. Q. G. M.. M. XX N.) súčasne upravil styk otca s deťmi v prítomnosti starého otca. Žalovaný sa po prepustení z výkonu trestu vrátil do spoločného bytu účastníkov, pil alkohol a pod vplyvom alkoholu vyvíjal na žalobkyňu psychický nátlak. Bez prestania hlasitým tónom viedol monológ, vyčítal žalobkyni, že podala trestné oznámenie, obviňoval ju z toho, že bol vo výkone trestu, že podala návrh na rozvod, že rozbila rodinu, vyhrážal sa aj smrťou atď.. Rozprával až do neskorých hodín tak, že vošiel do izby, kde sa žalobkyňa s deťmi utiahli, ľahol si v izbe a vo výčitkách pokračoval. Žalobkyňa od strachu nespala vôbec a rovnako ani mal. P., ktorá zvracala a plakala. V prítomnosti žalovaného panovala napätá atmosféra. Žalovaný z bytu vychádzal fajčiť, po vygradovaní situácie ho žalobkyňa (na druhý deň) do bytu nepustila a privolala zo strachu hliadku OO PZ, rovnako privolal hliadku aj žalovaný, pretože ho nechcela pustiť do bytu. Incident pokračoval na druhý deň ráno, medzičasom vypol žalovaný do bytu elektrinu. Keďže žalovaný z bytu odmietal odísť hliadka polície vyriešila situáciu neštandardným spôsobom tak, že 17.9. asistovala žalobkyni pri balení si vecí a opustení bytu, nakoľko žalobkyňa si medzičasom vybavila možnosť bývania na krátky čas na mieste žalovanému neznámom. Po odchode z bytu žalobkyňa dostávala od žalovaného SMS výhražného tónu. Žalobkyňa má z konania žalovaného strach, nedôveruje mu, lebo po celé roky v minulosti sa vždy vrátil k alkoholu. Alkoholizmus si odmietal priznať. Hoci sa mu snažila v minulosti pomôcť, sprevádzala ho na vyšetrenia, navštevovala v liečebni, jej snaženie nepomohlo. Manželia boli viackrát rozídení na dlhší čas kvôli alkoholizmu žalovaného, s ktorým sa nedalo zdieľať spoločnú domácnosť v období intenzívneho pitia. Žalovaný dlhšie obdobia žil u svojich rodičov v Nevidzanoch. Aj v roku 2017 býval u rodičov od apríla 2017 do novembra 2017, kedy mu žalobkyňa uverila, že sa zmení a spoločnú domácnosť obnovili, čo trvalo len zakrátko (do väzby bol vzatý v polovici januára 2018). Žalovaný bol za alkoholizmus prepustený zo všetkých zamestnaní (na základe dohody). Dvakrát spôsobil pod vplyvom alkoholu dopravnú nehodu a má súdom uložený zákaz viesť motorové vozidlá. Žalovaný si presadzuje svoje názory a idey a pod zámienkou viery v Boha vplyva psychicky na žalobkyňu, vyčíta jej že ona „zapríčinila“ rozvrat v rodine. V žalobkyni vyvoláva extrémny pocit viny, prestal sa stýkať so známymi a priateľmi. Má tendenciu obviňovať z rozpadu rodiny aj iných ľudí (priateľov, matku žalobkyne) len nie seba. Chovanie žalovaného je nesebakritické, nevyspytateľné a spolužitie s ním neznesiteľné. Po nariadení zákazu vstupu do bytu žalovaný robí sem-tam schválnosti, napr. vo februári 2019 žalobkyni a deťom znemožnil prístup na TV, zrušil zmluvu o poskytovaní verejných služieb cez UPC. Členovia domácnosti ostali bez televízie, pokiaľ obnovenie signálu nevybavila nanovo žalobkyňa. Nedávno, hoci má súdom upravený styk, telefonoval cez pracovný deň dcére Rebeke, že je v Leviciach, že sa chce vidieť s ňou a nahováral dcéru, aby nachystala mal. M. a odišli zadným vchodom z bytového domu (všetko bez vedomia matky). Žalobkyňa následne telefonicky kontaktovala matku žalovaného, ktorá uviedla, že s týmto nemá nič spoločného, nevedela o tom. Žalobkyňa sa lieči na psychiatrickej ambulancii u MUDr. Alexandry Prišćakovej v Leviciach, užíva pravidelne lieky na upokojenie. Stačí, keď číta SMS od žalovaného, hneď sa roztrasie, búši jej srdce. Spoločné bývanie účastníkov ovplyvnilo zdravotný stav žalobkyne, zasiahlo negatívne do komfortu žalobkyne a maloletých detí. M.. P. sa podrobovala psychoterapii. Po rozluke rodičov je dieťa šťastné, vyrovnané, nemá už žiadne symptómy (plačlivosť, zvracanie, bolesť hlavy), ktorými dieťa trpelo pokiaľ býval otec doma. Spoločné bývanie účastníkov v spoločnom byte je nepredstaviteľné a neznesiteľné. Nejde totiž len o ojedinelý prípad psychického nátlaku na žalobkyňu, ktorému musela čeliť 17.9.2018 a byt opustiť, ale o dlhodobé správanie sa žalovaného, ktoré vyústilo jeho zatknutím a nepodmienečným odsúdením

pre psychický a fyzický útok na manželku. Nedôveru v konaní žalovaného umocňujú okolnosti, ktoré sa udiali po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, žalovaný sa zjavne ani z trestu odňatia slobody nepoučil a uloženie trestu nevedlo k náprave a vstúpeniu si do svedomia. Žalovaný byva t.č. v spoločnej domácnosti s rodičmi v G.. Rodičia žalovaného ho dokážu ovplyvniť, dohliadajú naňho a on ich rešpektuje; jeho otec Z. Z. vozí deti za účelom kontaktu otca s deťmi v G.. Takto to funguje od doručenia neodkladného opatrenia. Žalobkyňa je pripravená riešiť vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov ihneď po zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Žalobkyňa s podanou žalobou doručila súdu: uznesenie OS Levice zo dňa 18.10.2018 pod č. k. XC/XX/XXXX-XX v spojení s uznesením KS Nitra zo dňa 31.1.2019 pod č. k. 9Co/20/2019-81 týkajúce sa neodkladného opatrenia, lekárske správy Psychiatrickej ambulancie MUDr. Alexandry Priščákovej, lekársku správu, SMS komunikáciu, rozsudok OS Levice zo dňa 30.4.2018 pod č. k. 1T/14/2018.

3. Okresný súd Levice uznesením zo dňa 6.6.2019 pod č. k. 7C/20/2018-48 vyzval žalovaného, aby v lehote 15 dní od doručenia predmetného uznesenia sa písomne vyjadril k podanej žalobe s prílohami, uviedol ďalšie skutočnosti, označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Zároveň mu doručil aj procesné poučenie o možnosti zastúpenia a o jeho procesných právach a povinnostiach. Žalovaný žalobu s prílohami, uznesenie a poučenie prevzal dňa 20.6.2019. Žalovaný doručil súdu vyjadrenie k podanej žalobe, v ktorom uviedol, že vníma konanie žalobkyne ako účelové. Z jeho strany nedošlo v dňoch 15.9.2017, resp. 17.9.2017 k žiadnemu protiprávnemu konaniu voči žalobkyňi. Pravdou je, že mali nezhodu kvôli tomu, aby nechodil priateľ žalobkyne do ich bytu. Nesúhlasí s podanou žalobou, od januára 2018 nepožíva alkohol, jeho prioritou sú deti s cieľom, aby pociťovali čo najmenej skutočnosť, že stranám sporu nevyšiel ich partnerský život. Zabezpečil si bývanie, hľadá si prácu v Leviciach, aby mal čo najbližší kontakt s deťmi. Uviedol, že si žalobkyňu váži ako matku jeho detí, chce s ňou komunikovať a spoločne sa starať o ich deti aj keď nebudú spolu žiť ako partneri. Žiadne listiny k vyjadreniu nepripojil a ani neoznačil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

4. Dňa 2.9.2019 žalobkyňa doručila súdu vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného, v ktorom uviedla, že nesúhlasí s vyjadrením žalovaného. Žalobkyňa sa naďalej podrobuje terapii u MUDr. Priščákovej, z dôvodu, že spolužitie so žalovaným a najmä jeho konanie po návrate z výkonu trestu má nepriaznivý vplyv na jej psychický stav. Rozruší ju čo len poslaná SMS zo strany žalovaného. Na príklad aj prítomnosť na pojednávaní na súde vyvoláva u žalovanej psychicky vypäté situácie, nedokáže sa sústrediť, búšenia srdca, zrýchlený tep, nespavosť. Tvrdenie žalovaného, že zanevrel na alkohol nie je osvedčiteľné a má teatrálny charakter. Na psychiatrických kontrolách (kde pravidelne chodí v sprievode svojho otca) uvádza, že alkohol nepožíva a psychiatricka reprodukuje vyjadrenie menovaného v správach pre súd. Dosiaľ nepreukázal, že mu bolo vrátené vodičské oprávnenie. Už celý rok potom čo sa vrátil z výkonu trestu si „hľadá“ prácu. Napriek jeho vysokoškolskému vzdelaniu a odbornosti v IT, si ale prácu dosiaľ nenašiel (uvádza vo vyjadrení, že si prácu hľadá). Žalovaný aj z uvedených dôvodov pôsobí nedôveryhodne a do normálneho života po výkone trestu sa nedokáže zaradiť. Podstatné pre posúdenie dôvodnosti žaloby je skutočnosť, že zo žalovaného má žalobkyňa strach, nedôveruje mu a má obavy, že bývanie v byte so žalovaným by vyústilo do konfliktných situácií, čo by nebolo v záujme ani detí účastníkov. Niekoľko rokov (viď. spis vo veci rozvodu manželstva 10P/214/2018) účastníci spolužitie prerušili a sám žalovaný sa „vystúpil“ a odišiel bývať k svojim rodičom do Nevidzian. Dostal od žalobkyne po mesiacoch odlúčenia ďalšiu šancu, čo skončilo jeho vzatím do väzby a po návrate z výkonu trestu opakovane zasahovala hliadka OOPZ Levice a v konaní žalobkyňa bezpečne preukázala, že pre správanie žalovaného bola nútená s deťmi byť opustiť a doslova sa pred ním „skrýť“. Tvrdenia, že si žalobkyňu váži, sú len teatrálny prejav. Žalovaný opakovane klame a zavádza súd, že nezhody mali preto, že priateľ žalobkyne chodil do ich bytu. Toto si vymyslel aj v priebehu konania o rozvod. Žiadny priateľ žalobkyne k nim do bytu nechodil. Žalovaný toto nijako neosvedčil a súdu nevysvetlil, kto by to mal byť a kedy mal tento priateľ do bytu k nim chodiť. Takéto nepodložené tvrdenia svedčia len o nedôveryhodnosti žalovaného. To, že sú prioritou žalovaného deti, nie je pre predmetné konanie rozhodujúce. Žalovaný sa pravidelne s deťmi stretáva v Nevidzianoch v prítomnosti starých rodičov. Jeho otec Z. Z. naďalej vyzdvihuje deti spreď bytu žalobkyne a odváža ich autom do Nevidzian. Fyzickú starostlivosť o deti zabezpečuje stará matka. Žalovaný sa deťom venuje, hrá sa s nimi, chodia na výlety v spoločnosti blízkej rodiny. Žalobkyňa deti na styk s otcom riadne pripravuje a deti načas odovzdáva (ona sama navrhla takúto úpravu) a v žiadnom prípade nemá záujem na odlúčení detí od otca. Žalovaný sa na danú situáciu zas len reálne nepozerala, deti si žiada do striedavej starostlivosti a tým sa konanie o rozvod manželstva predlžuje (pojednávania je odročené na november). Pokiaľ by už boli právoplatne rozvedení, bolo by možné pristúpiť k vyporiadaniu BSM. Výsledok konania v predmetnej žalobe v prípade

úspešnosti, nebude mať trvalý charakter. Žalobkyňa žalovaného mieni vyplatiť z bytu a slušne sa so žalovaným vysporiadať. A pokiaľ nadobudne byt do výlučného vlastníctva, vyhovujúce rozhodnutie vo veci by stratilo právnu účinnosť. Žalobkyňa z uvedených dôvodov na podanej žalobe v celom rozsahu trvá a vyjadrenie žalovaného považuje za nedôvodné.

5. Na vytýčený termín pojednávania dňa 6.11.2019 sa nedostavil žalovaný, ktorý písomne žiadal o odročenie pojednávania z dôvodu, že si v predmetnej veci zvolil právneho zástupcu z radu advokátov, ktorý sa nemôže pojednávania zúčastniť. Trvá na jeho osobnej prítomnosti nakoľko má dôveru len k jeho osobe, keďže ho zastupuje vo všetkých jeho konaniach (OS Levice - sp. zn. 10P/214/2018, 9C/50/2018, 6P/257/2019, 17P/63/2019, OS Nitra - 33T/51/2019) a nesúhlasí so substitúciou. Žalobkyňa, ktorá bola na pojednávaní prítomná predložila súdu aktuálnu správu MUDr. Alexandry Prisčákovéj z Psychiatrickej ambulancie, potvrdenie PhDr. Sone Kosorínovej, klinický psychológ, psychoterapeut SP, Ambulancia klinickej psychológie.

6. Okresný súd Levice na pojednávaní dňa 31.1.2020 rozhodol v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, ktorí doručenie mali riadne vykázané, neúčast' do termínu pojednávania neospravedlnili, pojednávanie nežiadali odročiť z dôležitého dôvodu.

Právny zástupca žalobkyne zotrval na podanej žalobe ako i písomných vyjadreniach a v spojení s predloženými dôkazmi žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Žiada, aby súd vo veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, keďže sa pojednávania žalovaný ako i jeho právny zástupca i napriek riadnemu predvolaniu bez ospravedlnenia nezúčastnili. Súd o predmetnej žalobe nerozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného v zmysle § 274 CSP a to s poukazom na charakter sporu ako i v dôsledku zabránenia možnosti doručenia ospravedlnenia po pojednávaní v súvislosti s elektronickým doručovaním.

Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že trvá na podanej žalobe z dôvodu, že konanie žalovaného spočíva v sústavnom psychickom nátlaku na žalobkyňu a ich spoločné maloleté deti, čo stále pretrváva. Je názoru, že žalovaný naďalej požíva alkohol a marí tým svoje liečenie, čo preukazuje aj konanie žalovaného na súdnom pojednávaní konanom dňa 17.12.2019 na Okresnom súde Levice v konaní o rozvod manželstva strán sporu vedenom pod sp. zn. 17P/63/2019, kedy žalovaný jasne vykazoval znaky opitosti a zo zápisnice vyplýva, že žalovaný vzhľadom na svoj slovný prejav a vyjadrovanie bol pod vplyvom alkoholu aj napriek tomu, že žalovaný odmietol vykonať dychovú skúšku na alkohol tak súd dospel k názoru, že nie je možné pokračovať v pojednávaní a bolo pojednávanie odročené. Žalovaný doteraz nepreukázal úprimný záujem, že sa má vyliečiť zo závislosti na alkohole. Žalobkyňa sa ďalej vyjadrila, že čo sa týka nehnuteľnosti, účastníci konania už predbežne rokovali o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov a za týmto účelom nechala žalobkyňa vypracovať aj znalecký posudok, s čím žalovaný nesúhlasil a dopadlo to neúspešne. Žalobkyňa je aj po zániku bezpodielového spoluvlastníctva schopná a pripravená vyporiadať vyriešiť. Konanie žalovaného vykazuje všetky znaky pre obmedzenie užívacieho páva do bytu ktorý je v BSM, je nepochybné že je to nepredstaviteľné bývať spolu. Žalovaný jej neustále robí schválnosti, je pod psychickým tlakom. Dňa 9.1.2020 zistila, že sa jej nedá zamknúť byt, boli v zámku napchaté kúsky drevka, 10.1.2020 mala na aute sfučané pneumatiky (2 vpichy nožom), 12.1.2020 si našla v schránke kartu so žolíkom a taktiež mala upchaté všetky zámky v pivnici. Predložila súdu Záznam o podaní oznámenia o priestupku proti občianskemu spolunažívaní, ktoré urobila dňa 13.1.2020 na OOPZ Levice č. U.-L.-XX/XXXX-O.. Žalobkyňa je presvedčená, že je to žalovaný, ktorý jej takto znepríjemňuje život a ktorý jej 18.12.2019 poslal SMS správu s textom „Už si to spustila“. Taktiež žalobkyňa vo svojej výpovedi poukázala na situáciu, ktorá sa odohrala dňa 20.9.2019 keď prišla mestská polícia a vtedy sa jej potvrdilo, že žalovaný stále pije. Spýtali sa jej kde žalovaný býva, nakoľko bol tak opitý, že nevedel povedať svoju adresu a snažil sa dobíjať do cudzieho bytu. Na druhý deň ráno jej jeden pán doniesol žalovaného doklady, peňaženku a mobil, ktoré našiel na ul. kpt. Nálepku, na ktorej ulici predtým býval žalovaný. Žalobkyňa tvrdí, že žalovaný sa súvisle proti nej dopúšťa psychického násillia a podľa § 148 ods. 2 Obč. zák. sú splnené všetky zákonné dôvody na to, aby súd žalobe vyhovel.

7. Na základe vykonaného dokazovania výsluchom žalobkyne, jej právneho zástupcu, oboznámením sa s písomnými podaniami ako i listinnými dôkazmi, súd zistil tento skutkový a právny stav:

8. Strany spory sú bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu č. XX na X. poschodí, vchod X nachádzajúceho sa v bytovom dome sup. č. XXXX G. R. C. O.. Č.. XXX/XX a podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu pozemku R. C. O.. Č.. XXX/XX o výmere XXX m² vo veľkosti XXXX/XXXXXX, ktorý je evidovaný U. Ú. L., katastrálnym odborom, U. L., U. L., C.. Ú.. L., na liste vlastníctva číslo XXXX.

9. Súd mal preukázané rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 1T/14/2018 zo dňa 30.4.2018 (právoplatný 30.4.2018), že žalovaný bol uznaný vinným, že dňa 13.1.2018, po tom, ako prišla jeho manželka (žalobkyňa) do ich spoločného bytu, začal rozbíjať veci a hračky v byte a ako odišla z bytu, ju začal po sídlisku naháňať a pritom sa nepríčetne smial, pričom žalobkyňa pred ním utekala, nakoľko sa bála, aby jej neublížil a neudrel ju a dňa 15.1.2018 v byte, po tom, ako si žalobkyňa prišla po veci do bytu, jej povedal, aby vypadla, následne ju chytil oboma rukami pod krk a to tak, že ju nadvihol a na zemi stála len špičkami prstov nohy, začala lapať po vzduchu, potom ju pustil, čím spáchal prečin nebezpečného vyhrážania, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov. Zároveň mu bolo uložené ochranné ambulantné protialkoholické liečenie.

10. Dňa 10.9.2018 žalobkyňa podala na Okresný súd Levice návrh na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom :P. Z., G.. XX.X.XXXX a M. Z., G.. XX.XX.XXXX, ktoré konanie je vedené pod sp. zn. XXP/XXX/XXXX. Do t.č. konanie nie je právoplatne ukončené.

11. Na Okresnom súde Levice sa pod sp. zn. XXP/XX/XXXX vedie konanie o úprave práv a povinností k mal. deťom účastníkov konania na čas do rozvodu. Z obsahu spisu je zrejmé, že pojednávanie vytyčené na deň 17.12.2019, ktorého sa žalovaný aj so svojim právnym zástupcom zúčastnil, bolo odročené pre nevhodné správanie sa žalovaného. Žalovaný bol viackrát upozornený na zachovanie dôstojnosti v pojednávacej miestnosti, bol vyzvaný na zdržanie sa invetív voči žalobkyni ako i k tomu, aby nezvyšoval hlas. Vzhľadom na slovný prejav žalovaného, spomalené a sťažené vyjadrovanie súd vyzval žalovaného na podrobenie sa dychovej skúšky na prítomnosti alkoholu, čo žalovaný odmietol. Žalovaný odmietol, že by bol požil alkohol. V spise je založená aktuálna správa zo dňa 27.1.2020 z Psychiatrickej ambulancie MUDr. Alexandry Prisčákovéj, ktorá uviedla, že na základe vyšetrenia žalobkyne stav uzavrela ako depresívna porucha, stredne ťažká fáza. Aktuálny stav pacientky je mierne zlepšený, ale naďalej dominujú úzkostne - depresívne symptómy, reaktívne vzniknuté pri dlhodobom dysharmonickom matrimóniu. Z vyjadrenia k priebehu psychoterapie z Ambulancie klinickej psychológie PhDr. Soni Kosorínovej (zo dňa 29.1.2020) je zrejmé, že KBT psychoterapia aktuálne nenapreduje priaznivo k zlepšeniu psychického stavu klientky (žalobkyne). V psychoterapii sa naďalej pokračuje.

12. Uznesením Okresného súdu Levice zo dňa 18.10.2018 pod č.k. 9C/50/2018-36 súd nariadil neodkladné opatrenie ktorým žalovanému uložil, aby nevstupoval do predmetného bytu t.j. bytu č. 19 a uložil žalovanému zákaz priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť menej ako 10 metrov, a to do právoplatného skončenia konania sp. zn. 10P/214/2018. Zároveň uložil žalobkyni povinnosť podať v lehote 90 dní od právoplatnosti uznesenia žalobu o zákaz vstupovania do obydlija. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, domáhajúc sa zrušenia nariadeného neodkladného opatrenia. Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 31.1.2019 pod č.k. 9Co/20/2019-81 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Z odôvodnenia odvolacieho súdu vyplýva, že žalobkyňa osvedčila, že po návrate žalovaného z výkonu trestu dochádza zo strany žalovaného k psychickému ataku voči jej osobe. Správanie žalovaného je nepredvídateľné a vzhľadom i na jeho problémy s alkoholom, zmeny správania a s tým súvisiaci negatívny až traumatizujúci dopad na maloleté deti, je dôvodné v záujme ochrany telesnej a duševnej integrity žalobkyne, ako i maloletých detí nariadiť neodkladné opatrenie v požadovanom rozsahu. V danom prípade ide iba o dočasnú úpravu pomerov účastníkov konania prostredníctvom neodkladného opatrenia, ktorého trvanie je obmedzené a neodkladným opatrením nie je judikovaný konečný výsledok v spore, ale ide o prostriedok, ktorým sa zabezpečuje, aby konečné rozhodnutie vo veci samej malo reálny význam.

13. Podľa § 146 ods. 2 zákona 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej ako OZ), ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

14. Účelom právnej úpravy § 146 ods. 2 OZ je ochrana jedného zo spoluvlastníkov konkrétnej nehnuteľnej veci (domu, bytu), svojou povahou určenej spravidla na trvalé, každodenné spoločné užívanie spoluvlastníkmi (manželmi) pred násilím každého druhu (fyzickým i psychickým) zo strany druhého zo spoluvlastníkov pri spoločnom užívaní veci, v dôsledku ktorého sa ich ďalšie spolužitie (spoločné užívanie spoločnej veci) stane neznesiteľným. Zákonodarcu tu pripustil obmedzenie užívacieho práva, v odôvodnených prípadoch i úplné vylúčenie z užívania spoločnej veci toho zo spoluvlastníkov, ktorý sa dopúšťa násilia voči druhému spoluvlastníkovi. Ide nepochybne o významný zásah do jedného zo základných práv zaručených medzinárodnými dohovormi a Ústavou Slovenskej republiky (č. 460/1992 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení) - práva vlastníť majetok v zmysle čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky, v spojení s ust. §§ 123 a nasl. Obč. zák. o vlastníckom práve, zákonodarcu však pri strete viacerých základných ľudských práv a slobôd prirodzene, vedome a správne takto povýšil ochranu rovnako významného ústavného práva fyzickej a psychickej integrity jednotlivca (v rámci práva na nedotknuteľnosť a ochranu osoby a jej súkromia a rodinného života, zaručeného v čl. 19 ods.1,2 i v spojení s čl. 16 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky) pred útokom iného nad ústavné právo útočiaceho jedinca na užívanie predmetu vlastníctva v rámci jeho práva vlastníť majetok, ktoré inak (s výnimkou obmedzenia alebo vylúčenia z užívania predmetu vlastníctva) nie je dotknuté.

15. Pojem „fyzické násilie“ a „psychické násilie“ je potrebné pre účely citovaného ustanovenia vykladať rovnako ako pre účely trestného konania. Fyzické alebo psychické násilie však nemusí dosahovať intenzitu vyžadovanú pre trestný čin. Fyzické násilie sa prejavuje vo viacerých formách brutality, ale aj vo forme takého správania, ktoré bezprostredne neznamená poškodenie zdravia, hoci spravidla je násilie (či už fyzické alebo psychické) sprevádzané rôznymi poruchami, napr. poruchami spánku, bolesťami hlavy, poruchami stravovania... Pojem „psychické násilie“ právny poriadok v žiadnom ustanovení nedefinuje, preto je potrebné vychádzať zo všeobecného definovania uvedeného pojmu a jeho prejavov. Môže spočívať v citovom, ako aj v slovnom týraní v podobe zosmiešňovania doma alebo na verejnosti, výbuchmi zlosti, ponižovaním, vyžadovaním komunikácie v nevhodnom čase, nepravdivými tvrdeniami, žiarlivosným správaním a pod.

16. Z výsledkov vykonaného dokazovania súd mal preukázať, že správanie žalovaného po návrate z výkonu trestu bolo naďalej smerované voči žalobkyni ako jeho životnej partnerke a aj maloletým deťom. Jeho správanie spôsobilo u žalobkyni dôvodnú obavu o život a zdravie svoje, ako aj maloletých detí, pričom žalovaný v takomto protiprávnom správaní pokračoval aj v čase, kedy už bolo nariadené predbežné opatrenie, ktorým bol vylúčený z užívania predmetného bytu do rozhodnutia v tejto veci. Tým je preukázané, že naďalej tu existuje vážna obava, že v takomto správaní bude pokračovať, čím budú opätovne porušované práva žalobkyne a detí. Súd mal preukázať výsledkami dokazovania a to výsluchom žalobkyne a jej predloženými hodnovernými dôkazmi, že obava žalobkyne zo správania žalovaného je opodstatnená a v prípade ich spoločného bývania v predmetnom byte by bolo ich spolužitie neznesiteľné. Žalobkyňa v dôsledku správania sa žalovaného voči jej osobe i ďalej podstupuje psychoterapiu u klinickej psychologičky PhDr. Soni Kosorínovej, na ktorú bola odporučená ambulantným psychiatrom MUDr. Alexandrou Priščákovou, ktorej ambulanciu navštevuje. Skutočnosť, že sa žalovaný toho času v predmetnom byte nezdržiava, a to s ohľadom na nariadenie neodkladného opatrenia neznamená, že by žalovaný bol zmenil svoje násilné prejavy voči žalobkyni ako blízkej osobe. Žalobkyňa prejavila obavy o ďalšie spolužitie v predmetnom byte spolu so žalovaným. Súd vyhodnotil tieto jej obavy z pokračovania žalovaného v psychickom násilí prípadne i násilníckom konaní za reálne a dôvodné, zohľadňujúc pritom samotné správanie žalovaného, ktoré napríklad prezentoval na pojednávaní dňa 17.12.2019 vo veci sp. zn. 17P/63/2013 ako i v konaní predtým dňa 20.9.2019, keď pod vplyvom alkoholu sa dobýjal cudzím ľuďom. Na základe toho súd rozhodol o úplnom vylúčení žalovaného z užívania predmetného bytu, aby tak mohli byť chránené blízke osoby, t.j. žalobkyňa a jej deti, pretože je ohrozovaný ich život a zdravie správaním žalovaného naďalej. Toto úplné zbavenie užívania bytu súd zväzil po zistení, že žalovaný v dôsledku dlhodobého požívania alkoholu sa opakovane dopúšťal násilného správania voči okoliu. Ochrana života a zdravia žalobkyne a jej detí má prednosť pred vlastníckym právom, resp. spoluvlastníckym právom žalovaného. Spôsob, ktorý zabezpečuje ochranu týchto hodnôt je práve vyjadrený v ustanovení § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V danom prípade je táto ochrana žalobkyne a jej detí prvoradá a je ju potrebné zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje toto zákonné ustanovenie.

17. Sledujúc vo svojom rozhodnutí takto vymedzený účel aplikovanej hmotnoprávnej úpravy v ust. § 146 ods.2 OZ a vychádzajúc za splnenia procesných podmienok podľa § 193 CSP, ako je skôr

uvedené, z jednoznačných záverov súdu v trestnom konaní o tom, že žalovaný sa dopustil násilia voči žalobkyni takej povahy a intenzity, v dôsledku ktorého možno jednoznačne prisvedčiť žalobkyni, že jej prípadné ďalšie spolužitie so žalovaným nie je možné a javí sa ako neznesiteľné do takej miery, že akékoľvek spoločné užívanie spoločnej nehnuteľnosti účastníkmi i v prípadnom obmedzenom rozsahu, je nepredstaviteľné.

18. Účelom zákonného ustanovenia § 146 ods. 2 OZ je ochrana toho, na kom je páchané násilie. Súd zhodne s deklarovávaným zámerom zákonodarcu a i v konkrétnej veci povýšil právo žalobkyne na ochranu súkromia pred čiastkovým právom žalovaného na užívanie predmetu vlastníctva v rámci práva vlastníť majetok. Javí sa ako nesprávne, nespravodlivé a v rozpore so zákonom vystaviť žalobkyňu opäť čo i len hrozbe násilia (znenie ust. § 146 ods. 2 OZ) zo strany žalovaného pripustením spoločného užívania spoločného bytu, pričom reálnu existenciu takejto hrozby v rozhodnom čase vyhlásenia rozsudku súdu v tejto veci s ohľadom na všetky vyššie uvedené zistené okolnosti veci nie je možné vylúčiť s poukazom na správanie žalovaného. Súd preto žalobe ako plnej dôvodnej vyhovel. I keď žalobkyňa zároveň žiadala i zakázať vstupovať žalovanému do bytu, súd o tomto samostatným výrokom nerozhodol, nakoľko sa súdu javí nadbytočným, pričom podľa názoru súdu zákaz vstupovať do bytu sa subsumuje pod vylúčenie z užívania bytu. Týmto rozhodnutím vlastnícke právo žalovaného k predmetnému bytu nie je dotknuté.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. Podľa § 262 (1) CSP, O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. Keďže súd žalobe v celosti vyhovel, o trovách konania rozhodol v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami tak, že žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

: Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).

Obmedzenie plynutia lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní (v období od 27.3.2020 do 30.4.2020) je upravené zákonom č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony.